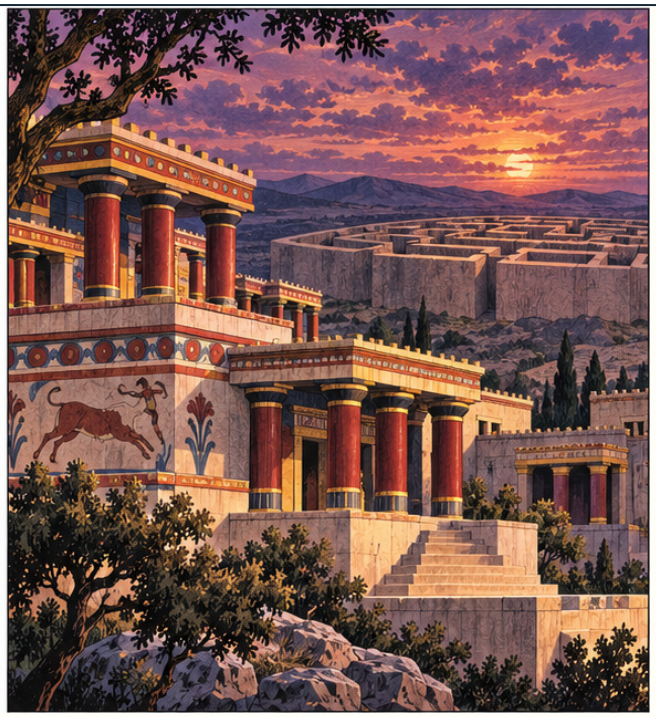
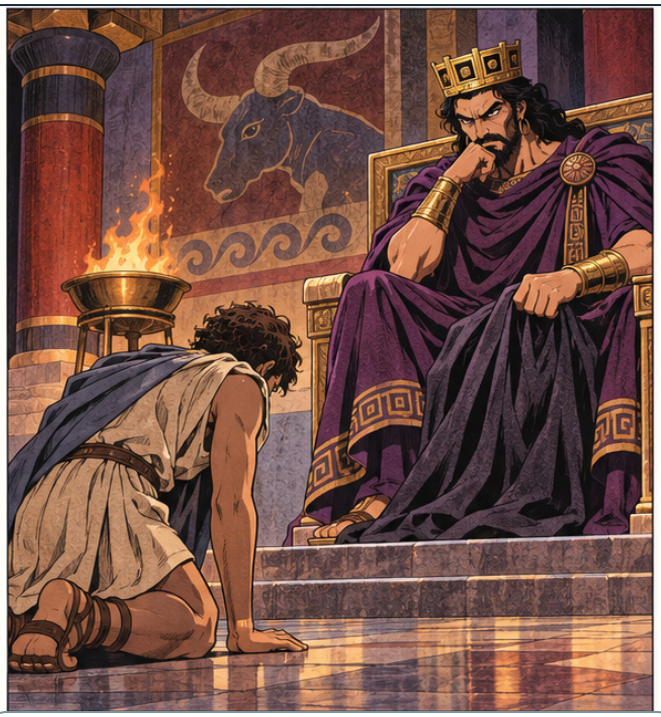
Thēseus

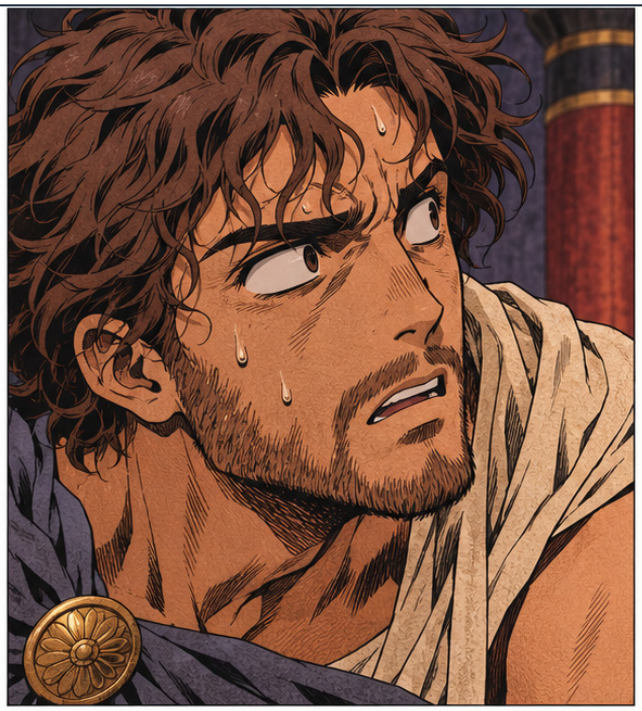

Ōlim Mīnōs rēx Crētae erat. Māgnam potentiam habēbat. Māgnam quoque īram.

Nuntius: Domine, fīlius tuus Androgeōs mortuus est. Athēnīs periit.

Minos: Quis eum necāvit?

Nuntius: Aegeus, rēx Athēniēnsium, eum contrā taurum ferōcem mīsit. Taurus… vīcit.

Minos: Taurus? Ergō Aegeus fīlium meum necāvit.

Mīnōs poenam ab Athēniēnsibus postulāvit.

Minos: Athēniēnsēs poenās dabunt. Māgnās poenās.

Prīmō Athēniēnsēs pārēre nōlēbant.

Civis: Mīnōī pārēre? Numquam! Athēniēnsēs sumus!

Posteā tamen Mīnōs eōs bellō vīcit.

CLANG! SHUNK!

Civis: Mīnōī pārēre? Libenter! Quid iubēs, domine?

Itaque parātī erant facere quae Mīnōs iubēret.

Minos: Quotannīs septem iuvenēs et septem puellās Crētam mittētis.

Aegeus: Cūr, domine? Satis servōrum habēs.

Minos: Nōn servī erunt. Cēna erunt.

Aegeus: Cēna? Cuius cēna?

Minos: Mox cognōscēs.

Mīnōtaurus monstrum terribile erat. Corpus hominis, caput taurī habēbat.

Uxor Mīnōis, Pasiphaē nōmine, taurum pulcherrimum amābat. Dē hāc rē Crētēnsēs nōn libenter loquuntur.

Itaque Pasiphaē Mīnōtaurum peperit.

Nutrix: Ēheu! Digitum meum!

Minos: Hic fīlius meus nōn est. Hoc monstrum cēlāre volō.

Daedalus: Domine, labyrinthum aedificābō. Multae viae erunt, nūllus exitus. Quī intrābit, numquam exībit.

Minos: Etiam tū?

Daedalus: Ego sōlus viam sciam.

Minos: Bene. Fortasse ōlim tē quoque ibi inclūdam.

Daedalus: Ha ha! …Iocus rēgius.

Ibi Mīnōtaurus habitābat et hominēs cōnsūmēbat.

CRUNCH.

Minotaurus: Mmm… Athēniēnsis. Iterum.

Aegeus diū tristis erat, quod fīlium nōn habēbat.

Aegeus: Rēx sum, sed hērēdem nōn habeō. Quis post mē rēgnābit?

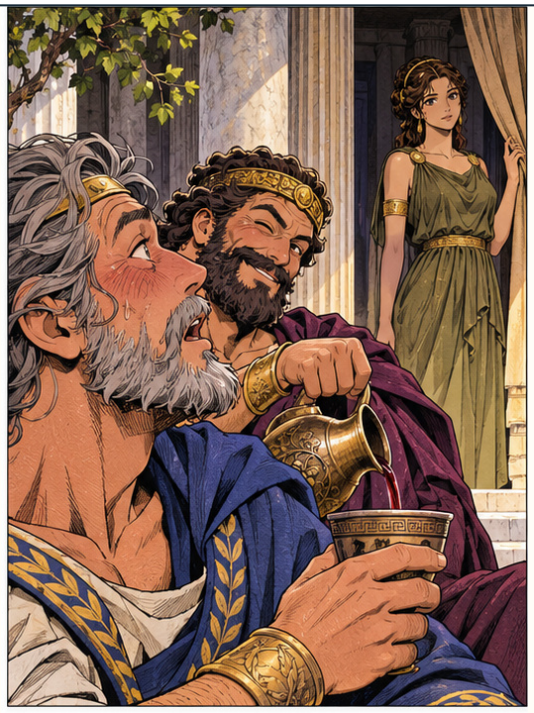
Nepotes: Nōs, rēx! Nōs libenter rēgnābimus!

Aegeus: Id timeō.

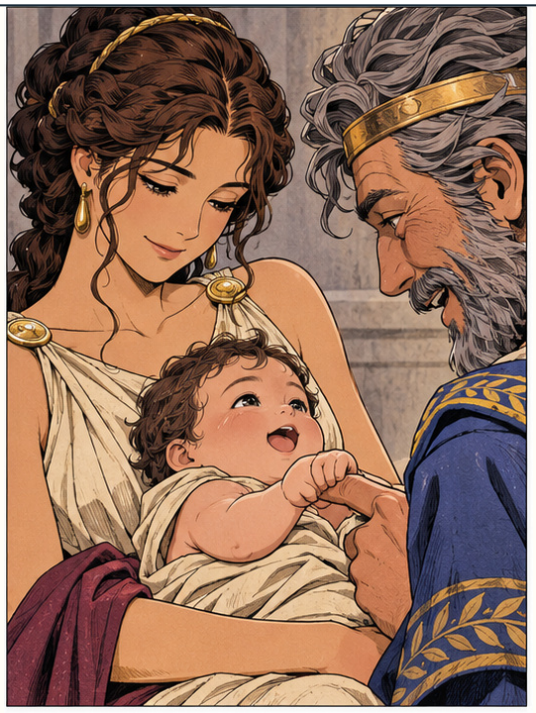
Tandem Aegeus Troezēnem vēnit. Ibi Pittheus rēx erat.

Pittheus: Salvē, Aegeū! Bibe! Hoc vīnum optimum est.

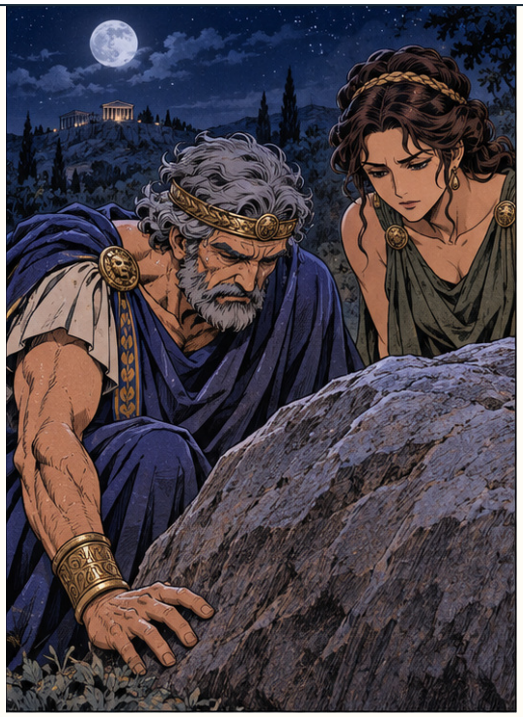
Aegeus fīliam eius, Aethram, amāvit.

Pittheus: Bene. Plūs vīnī!

Mox Aethra fīlium peperit. Puerō nōmen erat Thēseus.

Aegeus: Ei! Fortis est!

Quod multī inimīcī Aegeō erant, Athēnās sōlus redīre cōnstituit.

Aegeus: Multī inimīcī mihi Athēnīs sunt. Sed hic puer tūtus erit.

NNNNGH!

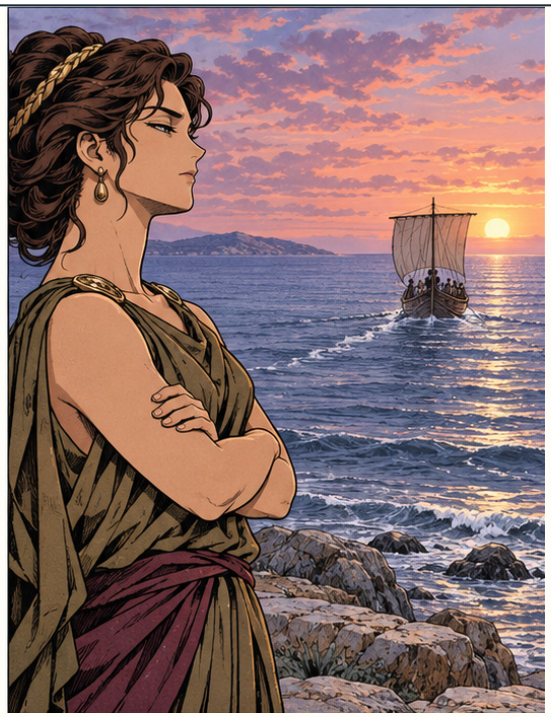
Aegeus: Gladium meum et calceōs sub hōc saxō cēlō.

Aegeus: Ubi Thēseus satis validus erit, saxum movēbit et haec accipiet. Tum patrem suum cognōscet.

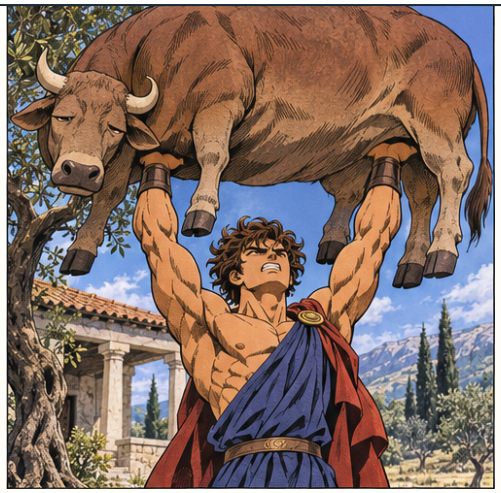
Aethra: Et sī numquam satis validus erit?

Aegeus: Tum fīlius meus nōn est.

Deinde Aegeus sōlus Athēnās rediit.

Aethra: Valē, Aegeū… et grātiās tibi ago prō saxō.

Post sēdecim annōs…

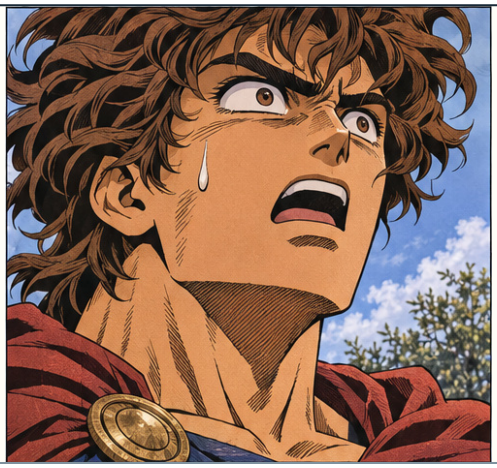
Aethra: Thēseu! Dēpōne bovem! Venī mēcum.

Aethra: Movē hoc saxum, fīlī.

Theseus: Cūr, māter? Quid sub saxō est?

Aethra: Pater tuus.

Theseus: Pater meus SUB SAXŌ est?!

Aethra: Nōn pater ipse, stulte! Dōna patris.

Thēseus saxum mōvit et gladium calceōsque invēnit.

KRA-KOOM!

Aethra: Pater tuus est Aegeus, rēx Athēnārum.

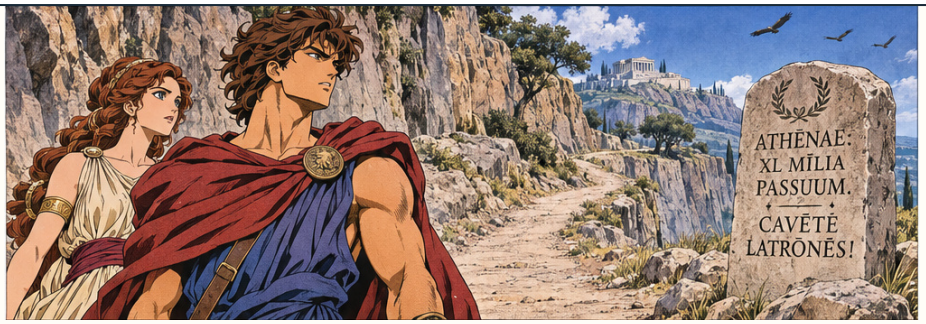
Theseus: Rēx?! Ergō ego prīnceps sum!

Statim Troezēne discessit.

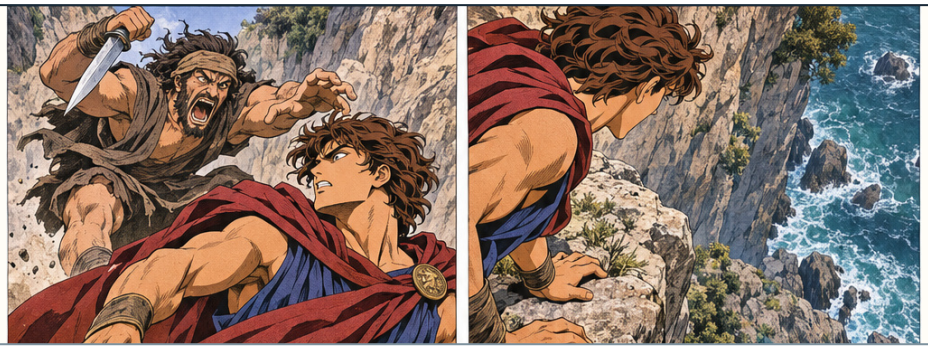
Aethra: Nāvem cape! Mare tūtum est. Via per terram plēna latrōnum est!

Theseus: Optimē! Per terram ībō!

ATHĒNAE: XL MĪLIA PASSUUM · CAVĒTE LATRŌNĒS!

Via ad Athēnās longa et difficilis erat. Multī latrōnēs viātōrēs vexābant.

Latro: Aaaaah!

Theseus: Prīmus.

Theseus: Secundus. Tertius. Quārtus… Quot latrōnēs in hāc viā sunt?

Thēseus tamen fortiter iter fēcit.

Scīrōn viātōrēs pedēs suōs lavāre iubēbat. Deinde eōs in mare pellēbat, ubi testūdō ingēns eōs cōnsūmēbat.

Sciron: Lavā pedēs meōs, viātor!

Theseus: Libenter.

Thēseus Scīrōnem in mare pepulit.

Testudo: Grātiās tibi ago!

HOSPITIUM PRŌCRUSTIS · LĒCTUS OMNIBUS APTUS

Inter latrōnēs erat Prōcrustēs, vir crūdēlissimus.

Procrustes: Salvē, viātor! Intrā! Cēnam habeō et lēctum. Lēctum perfectum!

Theseus: Lēctum perfectum?

Procrustes: Omnibus aptus est. Semper. Ego id cūrō.

Is viātōrēs in domum suam dūcēbat. Lēctum habēbat.

Theseus: Cūr tot serrās habēs?

Procrustes: Ligna secō. Saepe.

Sī homō longior erat quam lēctus, pedēs secābat.

Procrustes: Longior es quam lēctus. Facile est!

CHOP!

Viator: Ēheu! Pedēs meī!

Procrustes: Nunc aptus es.

Sī brevior erat, membra extendēbat.

Procrustes: Brevior es quam lēctus. Facile est!

CREEEEAK!

Multī ita perierant.

Procrustes: Nunc, iuvenis, in lēctum ascende.

Theseus: Tū prīmus. Ostende mihi.

Procrustes: Quid?!

Cum Thēseus ad domum eius vēnisset, Prōcrustēs eum capere cōnātus est. Sed Thēseus fortior erat.

Procrustes: Ascende, inquam!

WHAM!

Theseus: Ēheu, Prōcrustēs. Longior es quam lēctus tuus.

Procrustes: Exspectā! Lēctus… lēctus nimis brevis est!

Theseus: Minimē. Tū nimis longus es. Facile est!

CHOP! CHOP!

Prōcrustem vīcit et eōdem modō pūnīvit quō ille aliōs pūnīre solēbat.

LĒCTUS NUNC VACUUS

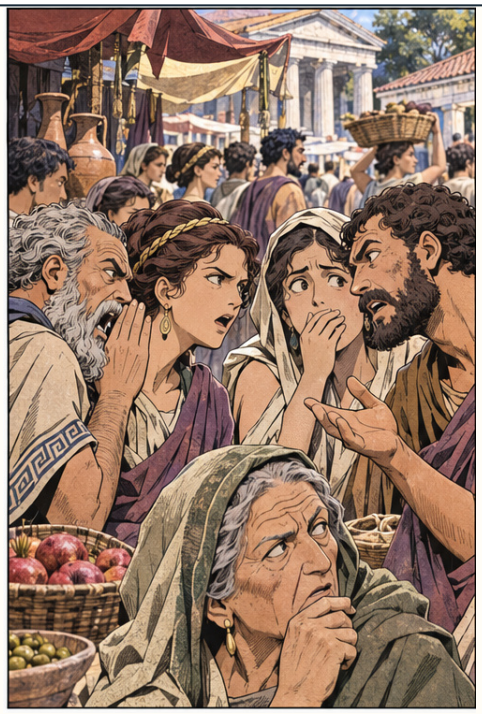
Ita viātōrēs līberātī sunt.

Posteā Thēseus multōs aliōs latrōnēs et monstra necāvit. Tandem tūtō Athēnās advēnit.

Custos: Quis es? Cūr sanguine tēctus es?

Theseus: Viātor sum. Via difficilis erat… latrōnibus.

Multī dē fortitūdine eius audīverant.

Civis I: Audīvistīne? Iuvenis quīdam Prōcrustem necāvit!

Civis Ii: Et Scīrōnem!

Civis Iii: Et suem ingentem!

Sed Thēseus nōmen suum cēlāvit.

Theseus: *Nōmen meum cēlābō. Prius enim rēs cognōscere volō.*

Aegeus fīlium suum nōn agnōvit. Mēdēa autem, uxor rēgis, eum statim cognōvit.

Medea: Ille iuvenis perīculōsus est, mī rēx. Rēgnum tuum cupit.

Aegeus: Sed hospes est…

Medea: Hodiē hospes, crās rēx.

Itaque Aegeus eum quasi hostem timuit.

Medea: Ad cēnam eum invītā. Hoc venēnum in vīnum pōnam. Celeriter moriētur.

Aegeus: Celeriter?

Medea: …Satis celeriter.

Aegeus eum ad cēnam invītāvit et venēnō necāre cōnstituit.

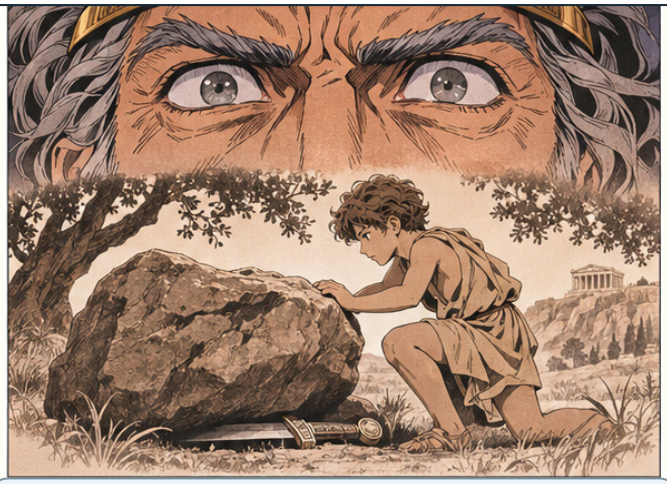
Aegeus: Salvē, hospes! Bibe! Hoc vīnum optimum est.

Theseus: Grātiās, rēx. Sed prius cibum cōnsūmam.

Sed Thēseus gladium suum strīnxit ut cibum secāret.

SHING!

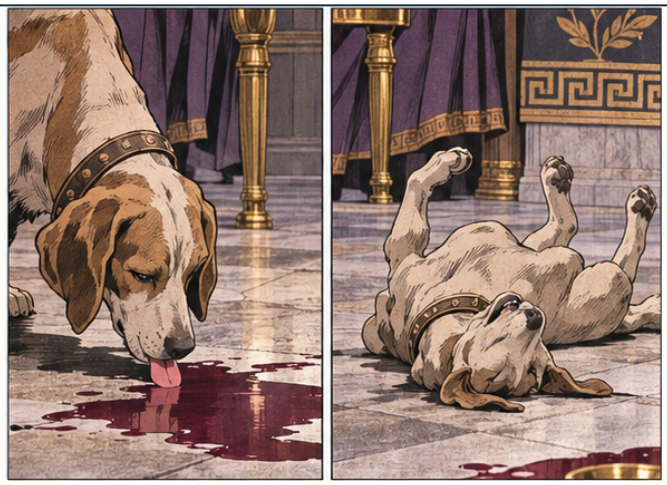
Aegeus: *Ille gladius… meus est!*

Aegeus gladium agnōvit et intellēxit Thēseum fīlium suum esse. Statim pōculum ē manibus fīliī excussit.

Aegeus: NŌLĪ BIBERE!

SMASH!

lap… lap… thud.

Canis rēgis nōn tam fēlīx erat.

Theseus: Rēx! Cūr…?

Aegeus: Hunc gladium ego sub saxō cēlāvī! Tū es fīlius meus!

Aegeus fīlium laetus accēpit.

Medea: Tempus est discēdere.

Iam novem annōs Athēniēnsēs iuvenēs puellāsque Mīnōtaurō mīserant.

Mater: Fīlī mī! Numquam tē iterum vidēbō!

Theseus: Pater, mitte mē inter iuvenēs.

Aegeus: Minimē! Tē modo invēnī!

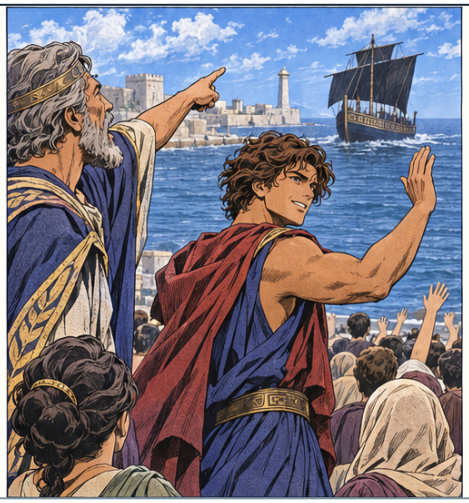
Theseus: Mīnōtaurum necābō et mē atque aliōs servābō.

Aegeus: Et sī Mīnōtaurus tē cōnsūmet?

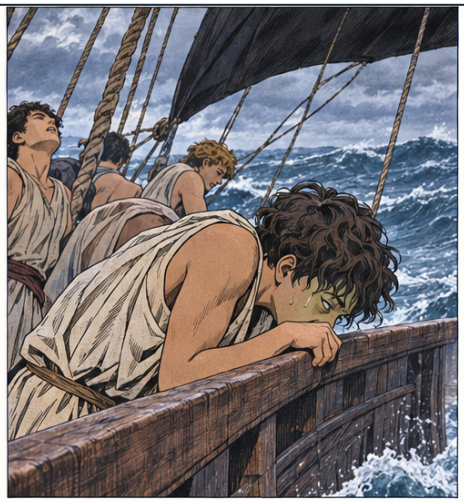
Theseus: Tum Mīnōtaurus pessimam cēnam habēbit.

Tandem Thēseus patrī persuāsit ut inter iuvenēs mitterētur. Aegeus cōnsēnsit.

Aegeus: Haec nāvis vēla nigra habet. Sī victor eris, iubē nautās vēla alba pōnere. Sī vēla nigra vidēbō, sciam tē mortuum esse.

Theseus: Vēla alba. Memoriā tenēbō.

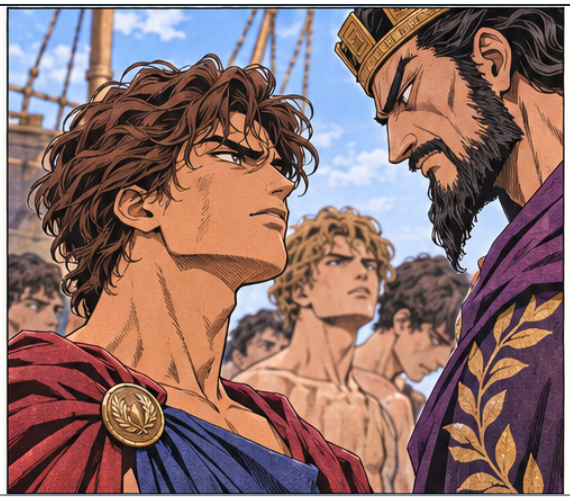

Nāvis Athēniēnsium ad Crētam nāvigāvit.

Iuvenis: Prīmum mare, deinde Mīnōtaurus. Optimē.

Minos: Hic macer est. Haec pinguis. Mīnōtaurus pingues amat.

Minos: Et tū? Quis es?

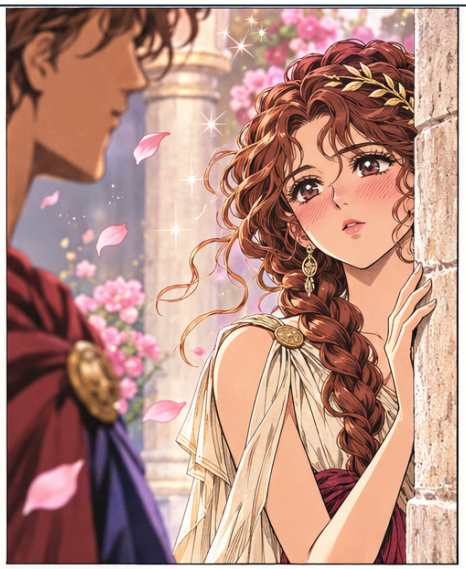
Theseus: Thēseus sum, fīlius Aegeī. Mīnōtaurum tuum necābō.

Minos: Omnēs hoc dīcunt! Ultimus iuvenis īdem dīxit. Nunc in ventre monstrī est.

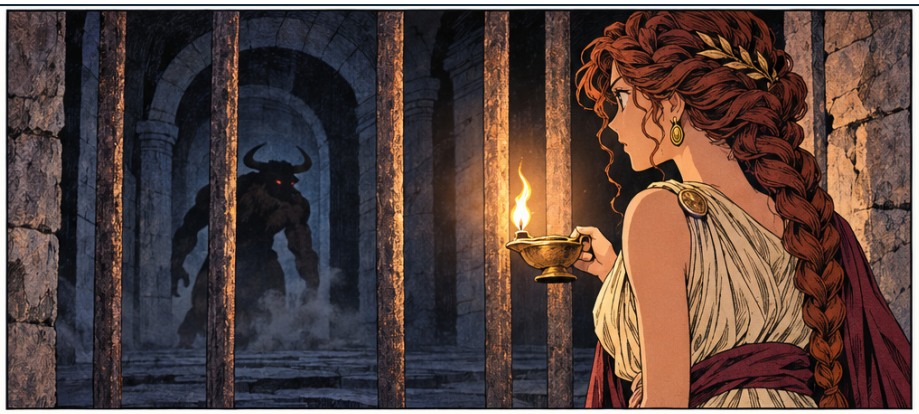

Ubi in Crētam vēnērunt, Thēseus et aliī in custōdiam ductī sunt.

Ariadnē, fīlia Mīnōis, Thēseum vīdit et statim eum amāvit.

Ariadne: *Tam fortis… tam pulcher… tam stultus. Eum servāre dēbeō.*

Nocte ad eum vēnit.

Ariadne: Thēseu! Tacē! Ariadnē sum, fīlia rēgis.

Theseus: Fīlia Mīnōis? Vēnistīne ut mē necārēs?

Ariadne: Minimē. Venī ut tē servārem.

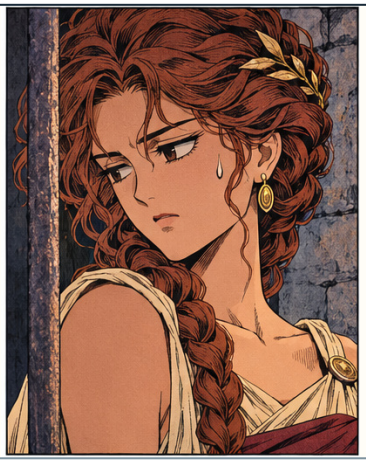
Ariadne: Accipe hunc gladium et hoc fīlum. Gladiō Mīnōtaurum necābis. Fīlō viam inveniēs et ē labyrinthō effugiēs.

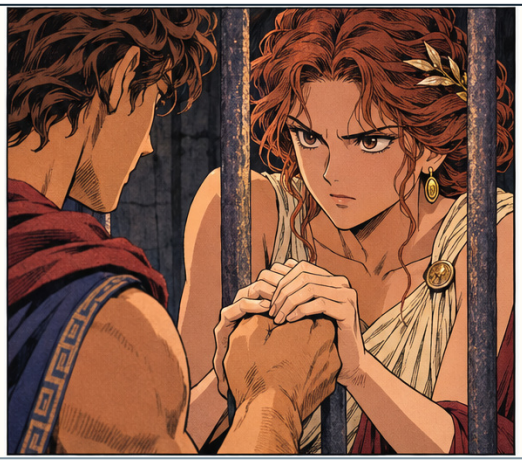
Theseus: Cūr mē adiuvās?

Ariadne: Quod tē amō. Et quod Mīnōtaurus frāter meus est.

Theseus: Frāter tuus?!

Ariadne: Ita. Māter mea… et taurus… nōlī rogāre.

Ariadne: Sed sī tē servābō, mē tēcum Athēnās dūcēs et uxorem tuam faciēs.

Theseus: Prōmittō!

Thēseus dōna accēpit et prōmīsit.

Posterō diē servī Mīnōis Athēniēnsēs ad labyrinthum dūxērunt. Omnēs valdē timēbant.

Iuvenis: Omnēs moriēmur!

Puella: Tenebrās timeō!

Custos: Intrāte! Mīnōtaurus ēsūrit! Ha ha!

Thēseus autem fortis erat. Statim fīlum ad ōstium labyrinthī alligāvit.

Theseus: Manēte hīc. Ego sōlus ībō.

Iuvenis: Libenter!

HĪC NŌN EST EXITUS · MĀTER, VALĒ! · CAVĒ: SINISTRA! · CAVĒ: DEXTRA!

Deinde sōlus in tenebrās prōcessit. Diū per viās obscūrās ambulāvit.

ITERUM HĪC SUM

HFFF… HFFF…

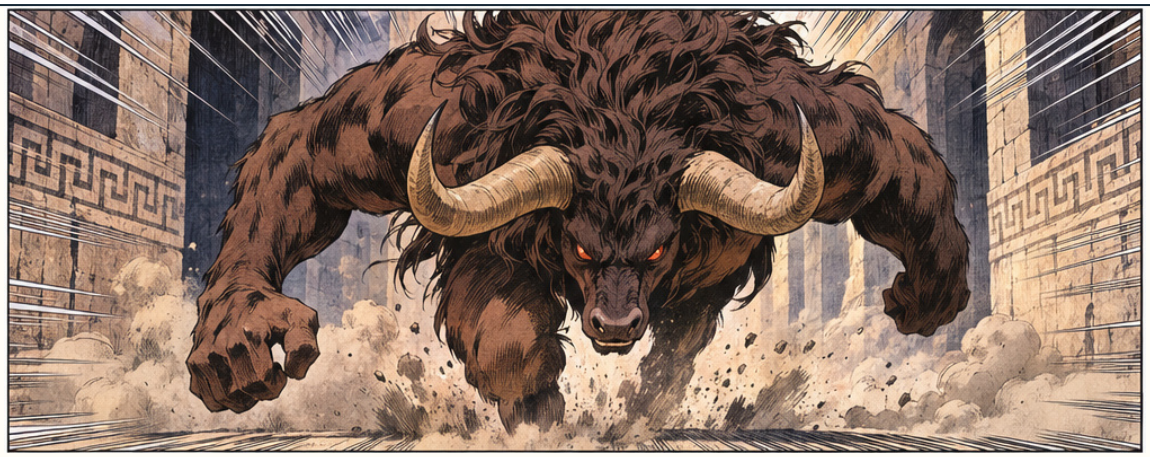
Tandem Mīnōtaurum invēnit.

Monstrum māgnum et saevum erat.

Minotaurus: Novus cibus! Et sōlus venit! Quam benignus!

Theseus: Cibus nōn sum. Thēseus sum.

Minotaurus: Omnis cibus nōmen habet. Ultimus cibus Nīciās erat. Bonus erat. Cum sale.

Cum Thēseum vīdisset, monstrum māgnō clāmōre in eum ruit.

GRAAAAAH!

Thēseus autem gladium strīnxit et fortiter pugnāvit.

SHING!

Diū inter sē pugnāvērunt. Saepe Mīnōtaurus Thēseum petīvit; saepe Thēseus ictūs vītāvit.

Minotaurus: Stā! Cibus nōn currit!

Theseus: Ah!… Bene. Nunc īrātus sum.

SHUNK!

Minotaurus: Cornū meum!

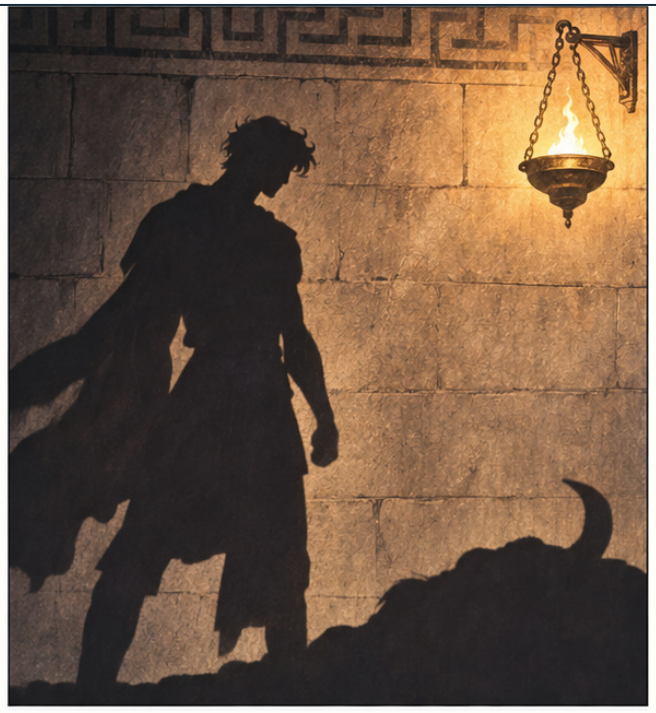
Tandem Thēseus monstrum gladiō graviter vulnerāvit.

Mīnōtaurus in terram cecidit.

BOOOM!

Minotaurus: Māter semper dīcēbat… "Nōlī cum cibō lūdere"…

Tum Thēseus iterum atque iterum percussit, dōnec monstrum mortuum iacuit.

THUK! THUK! THUK!

Ita Athēniēnsēs servātī sunt.

Theseus: Cēna fīnīta est.

Thēseus fīlum secūtus est et viam ex labyrinthō invēnit.

Iuvenis: Vīvit! Sed monstrum?

Theseus: Monstrum nōn vīvit.

Ariadne: Celeriter! Ad nāvem! Mox pater meus omnia cognōscet!

Deinde Thēseus Ariadnēn et cēterōs Athēniēnsēs sēcum dūxit. Omnēs ē Crētā effūgērunt.

Minos: Ariadnē! Redī!… Daedale! Venī hūc! Statim!

Daedalus: Ēheu.

Mox ad īnsulam Naxum vēnērunt.

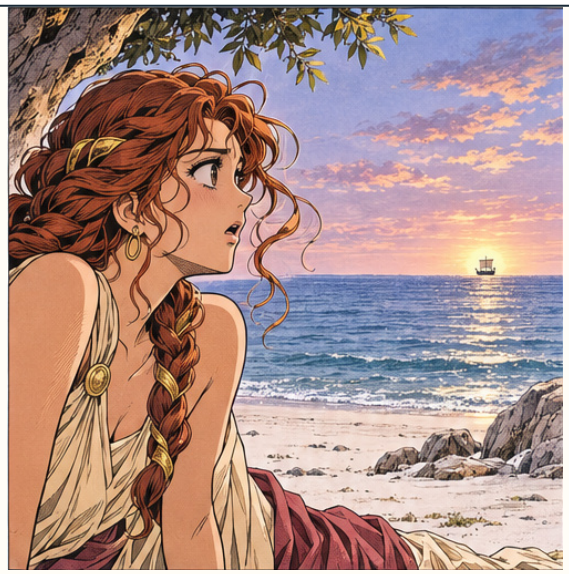

Theseus: *Prōmīsī… sed fīlia Mīnōis uxor mea Athēnīs? Cīvēs eam nōn amābunt. Pater meus eam nōn amābit.*

Nauta: Domine, Ariadnē…?

Theseus: Tacē! Dormit. Nāvigāte! Celeriter!

Thēseus eam ibi relīquit et sine eā discessit.

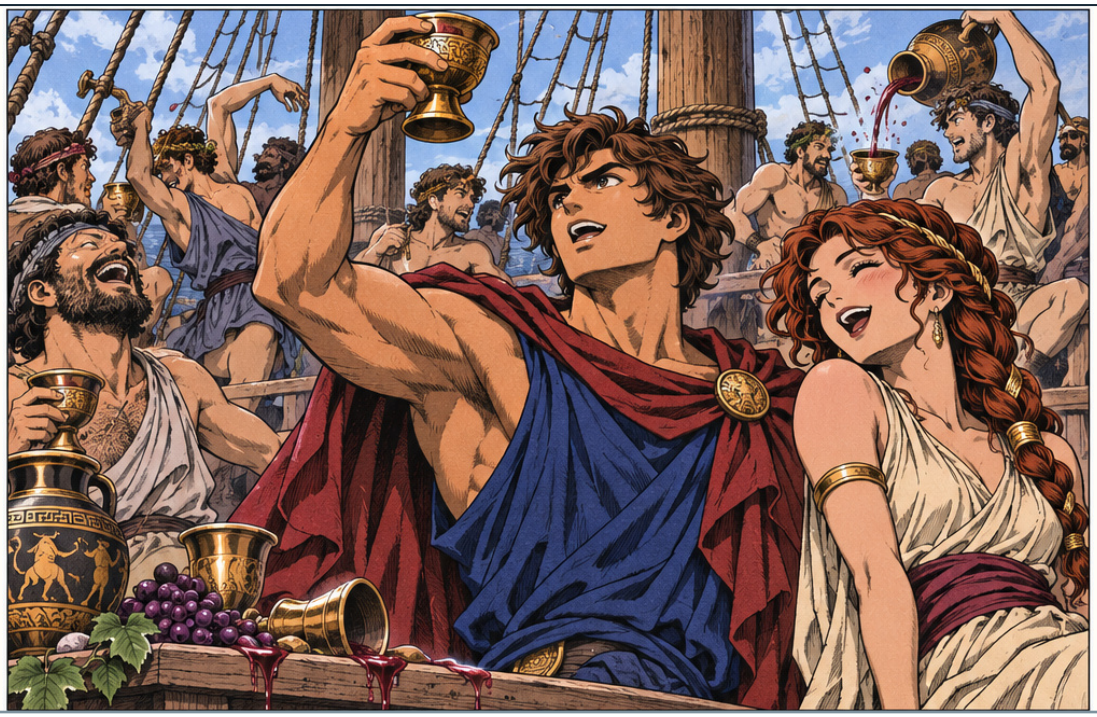
Ariadne: Thēseu?… THĒSEU!!

Ariadnē sōla in īnsulā mānsit.

Sed nōn diū sōla mānsit. Alia fabula est.

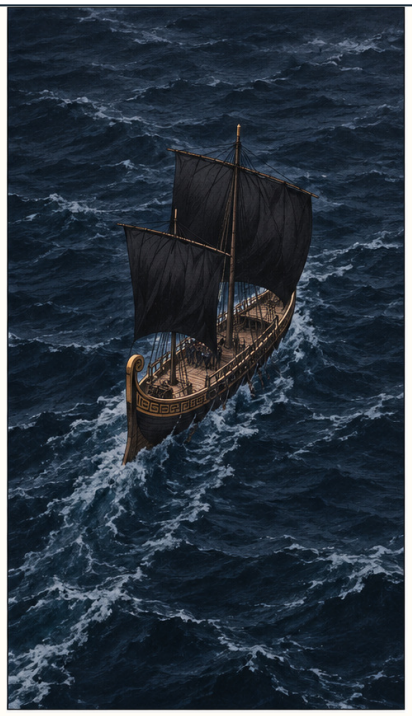
Nautae: Vīvimus! Vīvimus!

Theseus: Bibite! Hodiē laetī sumus!

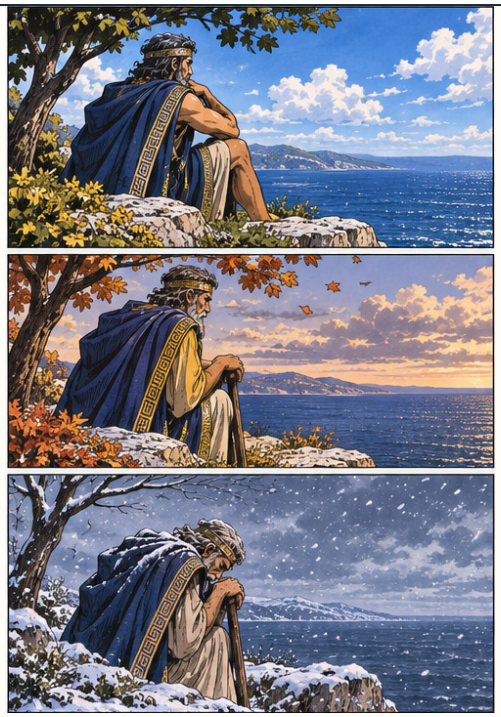

Nauta: Domine… dē vēlīs…

Theseus: Posteā, posteā! Bibe!

Thēseus Athēnās redīre cōnstituit. Sed verba patris neglēxit. Vēla alba pōnere oblītus est. Itaque nāvis cum vēlīs nigrīs Athēnās redībat.

Cotīdiē Aegeus in saxō altō stābat et mare spectābat.

Tandem nāvem vīdit.

Aegeus: Vēla nigra… Fīlī mī… mortuus es.

Crēdidit fīlium mortuum esse.

Dolōre victus sē dē saxō in mare dēiēcit.

Theseus: Pater! Vīcī!

Theseus: Vēla… vēla alba… oblītus sum.

Ita Thēseus rēx Athēnārum factus est. Sed laetus nōn erat.

Posteā mare ab Aegeō nōmen accepit. Etiam hodiē id Mare Aegaeum appellāmus.

FĪNIS